

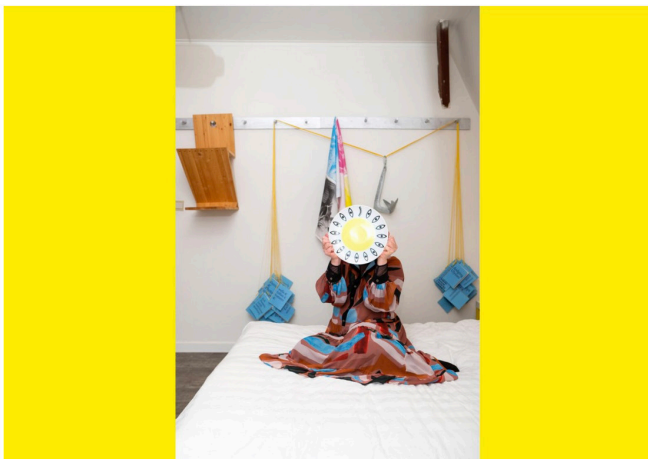
PRESS

WONEN DAKAPPARTEMENT IN GENT

De wilde route naar rust

Ikea-meubels, uitbundige kunst en vintage objecten – en ook nog een olijk hondje of twee – ze kleuren het dakappartement van galeriehouder en bewustzijnscoach Tatjana Pieters. En kijk, het is net door die drukte toe te laten dat ze helemaal tot rust komt.

Tekst en foto's Ringo Gomez-Jorge
zaterdag 1 april 2023 om 3.25 uur

Kunstwerk van Derek Sullivan

Links: Michael Pybus

Rechts: Clive Hodgson

Hoe ben je hier beland?

‘Tot twaalf jaar geleden zat ik met mijn galerie in een oude meubelfabriek dicht bij het Smak, tot ik moest verhuizen: een projectontwikkelaar zou de site omvormen tot studentenkoten. Ik overwoog om naar Antwerpen of Brussel te trekken, omdat ik veel internationale kunstenaars programmeer en die steden meer met het buitenland verbonden zijn dan Gent. In die periode reisde ik vaak voor mijn werk vaak. Zo kwam ik in de VS grote pakhuizen tegen die omgevormd waren tot prachtige artistieke ruimtes. En vervolgens stuitte ik in Gent plots op dit industriële terrein dat uit verschillende gebouwen bestaat. In eerste instantie heb ik hier een pakhuis verbouwd – onder leiding van interieurarchitect Pieterjan Deblauwe – én ingepalmd met mijn galerie. In 2020 kwam dit appartement vrij op de bovenste verdieping van de voormalige directeurswoning.’

Wat trok je aan?

‘De hoogte. Ik heb een vrij drukke baan en zit vaak in de grootstedelijke drukte. Dit appartement biedt de rust die ik zocht. Je kunt je horizontaal of verticaal distantiëren van de drukte: je kunt verder weg of net hoger gaan wonen. Ik heb voor het laatste gekozen. Ik heb hier ook uitzicht op de Nieuwevaart. Water biedt rust en creëert een soort verbondenheid met de natuur – zonder daar al te zweverig over te willen doen.’

De buurt heeft een ruw kantje. Spreekt dat jou ook aan?

‘Op het moment van mijn verhuizing was ik Gent een beetje beu. Door het industriële karakter van deze omgeving waan ik me nu in een grootstad: in Dublin of Brussel. Op een mistige dag heerst er een mystieke sfeer. En bij valavond, wanneer de maan op de fabrieksgebouwen schijnt, heb je het gevoel dat je op een plaats bent die veel groter is dan jou en de stad. Ik geraak hier nooit uitgekeken.’

Adriaan Verwée (zwarte sculptuur)
Felix Beaudry (werk onder raam)
Charles Degeuter (zwevende sculptuur)

Boeksculptuur van Pieterjan Gincfels

Kijk je vaak door het raam?

'Ik heb er een tuinstoel bij neergezet. In de zomer zit ik er vaak, wanneer het licht volop binnenstroomt. Ik had die tuinstoel gekocht om te kamperen, maar hij zit zo goed dat ik hem een vaste plaats heb gegeven. Hij is niet alleen perfect functioneel, maar ook grappig. En hij komt gewoon van bij Ikea.'

Heb je veel stukken van Ikea?

'Eigenlijk wel. Die opvallende zetel bijvoorbeeld is van de PS-lijn, waarvoor het bedrijf samenwerkt met bijzondere ontwerpers (*in dit geval met Studio Truly Truly, in 2017, red.*). Dat zijn stukken die, hoewel ze van Ikea zijn, toch verzamelobjecten kunnen worden. Ook de rode eettafel is van Ikea. Vroeger was ik een obsessieve Ikea-fan. Zo ging ik er met mijn toenmalige partner bijna wekelijks naartoe om de koopjeshoek te bekijken en om er te eten. Het is een interessant bedrijf. Het heeft design gedemocratiseerd en zo de woonkwaliteit verhoogd. Het bedrijf heeft ook al samengewerkt met interessante ontwerpers, zoals Walter Van Beirendonck en Sabine Marcelis. De kussenslopen zijn van Walter voor Ikea en ik heb ook eetborden van hun samenwerking.'

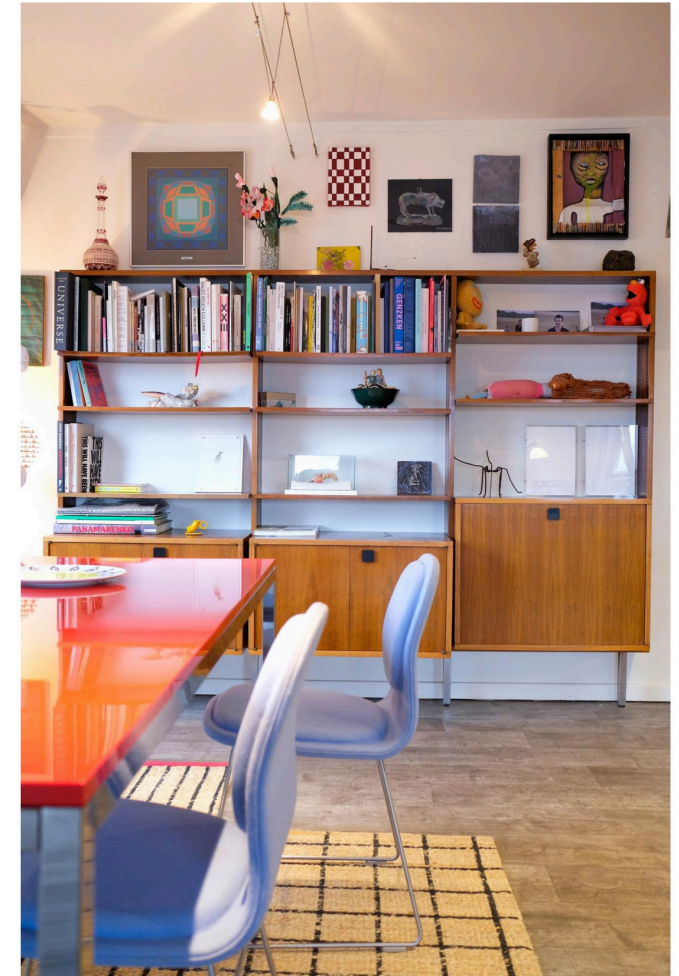
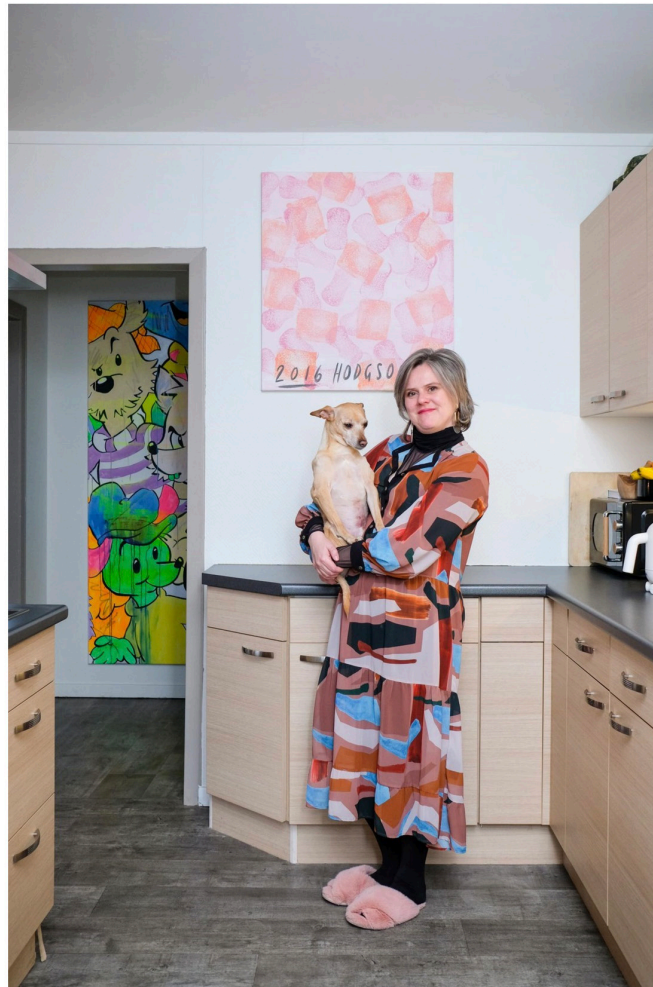
Schilderij van Rens Pieters
Keramiek van Tramine de Senna

Stoel van Kasper Bosmans

De keuken baadt in het beige. Aan het kookeiland staan metalen krukken in de Belgische driekleur. Ik heb zo'n voor gevoel dat je nogal kickt op de jaren 90.

'Die keuken heb ik niet zelf gekozen, want dit is een huurappartement. Maar doordat ze te midden van die kleurrijke kunst en designmeubels staat, werkt het wel. Het is belangrijk hoe je de dingen combineert. Ik meng graag. Rond de Ikea-tafel staan blauwe stoelen van Cappellini. De houten wandkast daarachter is van Alfred Hendrickx en is vintage jaren 60.'

Wat me opvalt, is dat je veel grappige kunstwerken hebt. Hoe kies je die?

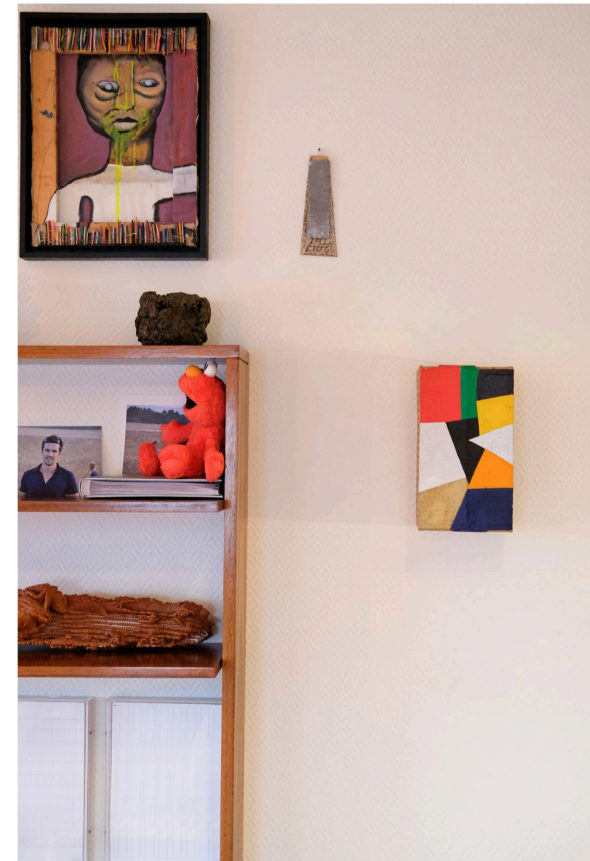
‘Het is voor mij belangrijk dat ik blij word van de kunst die bij mij thuis hangt. Ik vat mijn woning op als een ruimte waar de verwondering wordt geprikkeld. Het schilderij van Lisa Vlaemminck – dat achter de eettafel hangt – is daar een goed voorbeeld van. Zij laat zich onder andere inspireren door plastic planten en tilt namaak naar een hoger niveau.’

‘Misschien heeft mijn liefde voor dit soort kunst te maken met mijn achtergrond. Mijn ouders waren belezen en cultuurminnend. Mijn moeder was bovendien Russische. Behalve boekenkennis kreeg ik ook een liefde voor de kleurrijke, excentrieke Russische cultuur en folklore mee. Mijn moeder groeide op met een zeker gevoel voor zuinigheid. Haar houding inspireerde me om waarde te halen uit dingen die schijnbaar banaal zijn of zelfs als afval worden beschouwd. Ik werk vaak met kunstenaars die humoristisch werk maken en ook graag eenvoudige middelen gebruiken. Daarom waardeer ik ook de combinatie van vintage design en Ikea. Ik zet de items naar mijn hand. Noem het een andere manier van kijken naar de dingen.’

Maakt al die excentrieke kunst je woning niet te druk?

‘In een sober appartement zou ik niet tot rust kunnen komen. Doordat hier veel te bekijken valt, kun je net makkelijker je aandacht naar buiten richten en de gedachten in je hoofd loslaten. Dat is uiteindelijk de essentie van elke vorm van meditatie.’

‘Ik vind het net fantastisch om als het ware in het gezelschap te zijn van al die kunstenaarsstemmen. Als kind had ik een grote verzameling teddyberen. Ik sprak ermee. Datzelfde gevoel heb ik hier met de kunstwerken. Onbewust ga ik ermee in dialoog. Het stimuleert mijn innerlijke wereld.’

Van boven naar onder:

Tom Poelmans
Michel Frère
Clive Hodgson
Philippe Van Snick
Tamara Van San
Kasper Bosmans

Guy Simpson

Schilderij van Hans Vandekerckhove

Ook de slaapkamer staat vol kunst.

'Het nachttafeltje is van Ikea, maar ik heb het onder handen laten nemen door Michael Pybus, de kunstenaar van het grote muurschilderij in de gang. Michael heeft de poten veranderd, waardoor het op een stuk design van de Memphis-stroming lijkt. De grote kunstinstallatie die de hele muur inneemt, is van Derek Sullivan. Er hangt een Rietveld aan, naast zelfgemaakte kunstboeken. Het hele metalen ophangstelsel is geïnspireerd op de manier waarop de quaker-gemeenschap haar spullen ophangt. De twee trossen boeken houden elkaar in balans. Dit werk was het ijkpunt waarop ik de rest van de kamer heb afgestemd.'

Is deze speelse woning ook een vlucht uit de kunstwereld die toch wel bikkelhard is?

'Toch niet. Vroeger vond ik de kunstwereld hard, maar intussen is mijn kijk erop veranderd. De vraag is: welk spel wil je spelen? Ik neem mijn job ernstig, maar wil er plezier in scheppen. Daarom doe ik de dingen met een bepaalde lichtheid en trek ik ook mensen aan die mijn lichtheid delen. Mijn ontmoetingen met kunstenaars en verzamelaars zijn leuk. Het gaat om balans. Je hebt een ego nodig om iets te verwezenlijken. Maar tegelijkertijd moet je jezelf ook niet te serieus nemen. Kunstenaar Clive Hodgson toont dat goed. Zijn werk hangt in de keuken. Het is een mooi schilderij, maar uiteindelijk bestaat het uit niets meer dan roze afdrucken die met een spons lijken gemaakt. Dat vind ik schoonheid: iets wat zichzelf helemaal durft te tonen.'

Ringo Gomez-Jorge, "The wild route to peace",
De Standaard, April 2023